

IRA jetniki nameravajo nadaljevali s svojimi gladovnimi stavkami

BELFAST, Sev. Ir. — Političen del IRA Sinn Fein se je odločil, da so gladovne stavke IRA jetnikov učinkovito sredstvo v borbi zoper angleško prisotnost v Severni Irski in jih bodo torej nadaljevali.

V jetnišnici The Maze je priprtilih 440 članov IRA, vsi so pa pripravljani ne samo sodelovati v gladovnih stavkah, marveč tudi svoje življenje žrtvovati, je dejal podpredsednik Sinn Fein-a Gerry Adams na tiskovni konferenci v hotelu v mestu Zahodni Belfast.

IRA jetniki v The Maze so se odločili sami, je povedal Adams, da bodo v gladovni stavki stalno sodelovali štirje IRA člani. Ko bo eden teh umrl na posledicah pomanjkanja hrane, ga bo nadomestil drugi in tako naprej. Angleška predsednica vlade Margaret Thatcher bo morala torej ubiti kar 440 članov IRA, je pripomnil Adams.

Trenutno v najslabšem zdravstvenem stanju je 25-letni Francis Hughes, ki gladovno stavka že 58 dni in je že slep. Hughes je bil obsojen zaradi umora. Mesto pokojnega Bobbyja Sandsa v gladovni stavki bo prevzel Joseph McDonnell.

Poulični izgredi v Belfastu in drugih severnoirskih mestih se nadaljujejo. V mestecu Newtownhamilton, blizu meje z irsko republiko, so gverilci IRA streljali na policijsko-vojaško postajo z možnarjem. Dva angleška vojaka sta bila ranjena v napadu.

ZDA: El Salvadorska vlada še preiskuje umor treh redovnic

WASHINGTON, D.C. — Predstavnik državnega tajništva ZDA Dean Fischer je povedal novinarjem, da vlada v El Salvadorju zaslišuje razne pripadnike svojih varnostnih sil v zvezi s preiskavo o umoru treh ameriških katoliških redovnic in laične misijonarke decembra lani.

Predstavniki el salvadorske vlade niso hoteli povedati, za katere vojake gre ali kateri enoti pripadajo. Trdili so, da je preiskava še v teku.

Nadškof Arturo Rivera y Damas, ki začasno upravlja dolžnost poveljarja Cerkev v tej državi, je dejal včeraj, da je vesel aretacije osumljenca. Doslej je nadškof ponovno kritiziral vlado, ker leta ni mogla ugotoviti identitete morilcev.

Rev. Roy Bourgeois, katoliški duhovnik Maryknollskega reda, ki je izginil v El Salvadorju za polnih 10 dni, se je vrnil v ZDA, v New York. Udeležil se je tiskovne konference, ki jo je imel načelnik reda rev. James Noonan.

Rev. Noonan se je opravičil za svojo prejšnjo trditve, da se vojaška vlada v El Salvadorju ni zanimala za izginulega rev. Bourgeois. Kritiziral je rev. Bourgeois in rekel, da je duhovnik storil veliko napako.

Žrtvujemo se za svoj tisk, ohranimo naš slovenski list Ameriško Domovino!

Novi grobovi

James H. Zipple

V petek, 8. maja, zvečer je v Euclid General bolnišnici umrl James H. Zipple, mož Esther roj. Martić (knjižničarka farne šole sv. Vida), oče Marijo Nicole (voditeljica Maple Hts. Button Box Club), brat Holmesa in Ide Pringsten (Waukegan), svak Nicka in Elsie Maczko ter Mitzi Martić, zaposlen pri Eaton Mfg. Co. skozi 38 let, član Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu in Kolumbovih viteзов št. 733. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v torek, v cerkev sv. Vida ob 10. dopoldne, od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v ponedeljek, od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

Frank J. Tomazic

V petek, 8. maja dopoldne, je nenadno v ordinaciji svojega zdravnika umrl 62 let stari Frank J. (Picky) Tomazic, mož Helen roj. Tomazic, oče Davida F., Bruce-a J. in Paula E., 3-krat stari oče, brat Mary Toth (pok.), Ann Tomazic (pok.) in Lil Scharf, zaposlen pri General Electric Co. skozi 42 let, do svoje upokojitve pretekli mesec, 50-letni član Dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Bil je veteran druge svetovne vojne in je služil na območju Tihega oceana.

Njegov pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v torek, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9. dopoldne, od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

George Keserich

V petek, 8. maja, je v Euclid General bolnišnici umrl 83 let stari George Keserich s 15824 Grovewood Ave, kjer je živel zadnjih 31 let, preje

Senat prvič glasoval proti rasli izdatkov za Social Security

WASHINGTON, D.C. — Zvezni senat je glasoval z večino 49 za in 42 proti za zakonski predlog, ki bo omejeval rast izdatkov sistema Social Security. Ako bo tudi predstavniški dom glasoval za predlog, bodo izdatki Social Security prihodnje leto manjši za 7.9 milijarde dolarjev, kakor bi drugače bili.

Prejemniki Social Security in drugih pokojnin, ki jih plačuje zvezna vlada, imajo pravico do letnega povišanja svojih pokojnin v skladu z rastjo inflacijske stopnje. Julija letos bodo namreč pokojnine Social Security zvišane kar za 11.2 odstotka.

Za leto 1982 pa predvideva pravkar sprejet zakonski predlog drugo formulo za kalkuliranje, koliko bodo povišali pokojnine. Računajo, da bo nova formula dopuščala počasnejšo zviševanje pokojnin. V letu 1982 naj bi tudi povišali pokojnine šele oktobra, namesto julija. Na ta način, vsaj tako računajo, bi si prihranili skoraj 8 milijard dolarjev.

Trenutno prejema Social Security 36 milijonov oseb. Devet milijonov drugih prebivalcev ZDA prejema pokojnino od zvezne vlade. Ti so večinoma vladni uslužbenici, poklicni vojaki ter železničarji.

pa na 1428 E. 52 St., rojen v Montani, od koder je šel kot otrok z družino na Hrvaško in se vrnil v ZDA l. 1920, mož Lene roj. Poje, oče Georgea ml., Vivian Kasunic in Karen, 4-krat stari oče, brat Charlesa, Walterja, Zore Merkley in Mary Popovich (Jug.), zaposlen kot krovec skozi 32 let, do svoje upokojitve l. 1968. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. danes, v ponedeljek, ob 9.15 dopoldne, v cerkev sv. Jeroma ob 10., nato na pokopališče Vernih duš.

Suzuki: Japonska bo prispevala več za svoje obrambne namene

WASHINGTON, D.C. — Ministrski predsednik japonske vlade Zenko Suzuki je končal svoj uraden obisk v tem mestu. V sestankih s predsednikom Ronaldom Reaganom in drugimi visokimi uslužbenci ameriške vlade ter vplivnimi kongresniki, je Suzuki obljubil, da bo Japonska vendarle več storila v prid svoje lastne obrambe.

V Reaganovi administraciji želijo, da bi Japonci več prispevali za vojaške namene v vodah severnega Tihega oceana in s tem vsaj deloma razbremenili ameriško vojno mornarico. Suzuki in člani njegove vlade niso preveč navdušeni o vsem tem, v Washingtonu je pa japonski ministrski predsednik povedal, da bo Japonska prevzela odgovornost za obrambo lastne obale in voda Tihega oceana, oddaljenih do tisoč milj od japonske obale.

Na tiskovni konferenci v National Press Clubu v tem mestu, je Suzuki poudaril, da Japonska mora spoštovati omejitve v zvezi z vojaško sposobnostjo, ki jih določa japonska ustava. Ta ustava namreč ne dovoljuje, da bi Japonska razvila vojaške sile, ki bi bile sposobne napasti kako drugo deželo. Edine vojaške sile, ki so po veljavni ustavi dovoljene Japonci, so tiste, ki so zgolj obrambnega značaja. To morajo v ZDA razumeti, je dejal.

Kot kaže, sta obe strani zadovoljni z obiskom Suzukija. Reagan in Suzuki sta se dobro razumela, čeprav nista bila enotnega mnenja glede raznih vprašanih meddržavnega in mednarodnega značaja. Sestanek med državnikoma pa je bil dober prvi korak, so povedali v Beli hiši.

Poravnajte naročnino pravočasno!

Pripombe k ljudskemu štetju v Jugoslaviji

Partijsko glasilo "Borba" je sicer nekam nejasno razlagalo, da beseda "Jugoslovan" v načelu pomeni pripadnost k "jugoslovanski s a m o u p r a v n i skupnosti", kar naj bi torej pomenilo korak nazaj, ker je bila odpravljena dolžnost, da se mora vsakdo opredeliti in navesti, kateri narodnosti pripada.

Razumljivo pa je, kot je pisala "Borba", da se nikakor ne more utemeljevati pojma "Jugoslovan" tako, da je smatrati tistega, ki bi se tako opredelil kot naprednega in socializmu predanega človeka. S tem bi postalo vprašanje skrajno politično in bi moglo privedi, kot pravi Borba, do "nepotrebnih in hudih prerakanj o ljudskem štetju".

SZDL pa vendarle na nenavadan in že kar pozornost vzbujajoč način poudarja, da popisovalci v nobenem primeru ne smejo izvajati kakršne pritiska ali sugerirati posameznikom, kaj naj navedejo kot svojo narodno pripadnost. Na Hrvaškem in v Bosni pa so se kljub vsem zagotovitvam bali, da bi lokalni partijski in policijski funkcionarji vplivali na ljudi, da

naj rubriko o narodnosti pustijo prazne ali da vsaj ne napišejo "hrvaška" ali "muslimanska".

Gre za problem obeh teh narodnosti, ki naj bi bili po mnenju mnogih partijskih funkcionarjev hote ali nehoti povezani z "reakcionarnimi in protikomunističnimi o r g a n i z a c i j a m i". V Hrvaški republiko pa moti partijske funkcionarje tudi to, da je v partiji prisotnost srbske manjšine dvakrat večja, kakor bi to odgovarjalo številu prebivalstva. Tudi pri policiji je število Srbov mnogo preveliko.

Vprašanje muslimanov v republici "Bosna in Hercegovina" obstaja v tem, da bi se izkazalo, da imajo muslimani v tej republici absolutno večino. Pri zadnjem štetju leta 1971 se je skoraj 40% prebivalstva izjavilo, da so muslimanske narodnosti, 37% se je priznalo za Srbe in komaj 21% za Hrvate. Število muslimanov, ki so bili kot taki prvič upoštevani pri štetju l. 1971, je v zadnjih letih zaradi visokega naravnega prirastka zelo naraslo.

Komunističnemu režimu pa ne bi bilo prav, da bi dobili

BEGIN: MOŽNOST VOJNE NA SREDNJEM VZHODU NI MOGOČE VEČ IZKLUČITI

WASHINGTON, D.C. — Ministrski predsednik izraelske vlade Menahem Begin je poslal predsedniku Ronaldu Reaganu pismo, v katerem pravi, da so razmere na Srednjem vzhodu danes slične tistim, ki so prevladovala točno pred 14 leti. Tudi v l. 1967 je bilo več diplomatskih poskusov, najti kompromisno rešitev takratne krize. Ti poskusi niso uspeli, nastala je tkzv. Šestdnevna vojna, ki se je končala s popolno izraelsko vojaško zmago.

V Izraelu smo pripravljene čakati na izid ameriškega diplomatskega poskusa s Sirijo, je pisal Beginu Reaganu, a ne za nedoločen čas. Rakete, ki so jih postavili Sirijci v vzhodni libanonski dolini Bekaa morajo biti odstranjene, je trdil Begin, ako jih ne bodo umaknili nazaj v Sirijo Sirijci sami, jih bomo mi Izraelci napadli in uničili.

Ameriški in izraelski uradniki, ki so navadno dobro obveščeni o izraelski politiki, zaupno menijo, da bo Beginova vlada odobrila napad na rakete že v naslednjih dneh, ako jih Sirijci ne bodo umaknili nazaj v Sirijo. Ne izključujejo možnosti, da bi ZDA podprle tak izraelski napad, ako bi posredovali poskus Reaganovega posebnega odposlanca Philipa Habiba končal brez uspeha.

Stališče Sirije je še vedno nespremenjeno. V posebni izjavi je sirijsko obrambno ministrstvo trdilo, da so omenjene rakete sestaven del sirijskih vojaških enot. Uporabili jih bomo v obrambo naše države in naših vojakov, ko bo to potrebno, je bilo povedano v izjavi.

Sirijski samodržec Hafez

Assad je dejal, da so sirijske enote pripravljene kljubovati in odbiti vsak izraelski vojaški napad. Težava za Philipa Habiba je v tem, da sta Izrael in Sirija zavzela tako močno stališče, da bo težko najti kompromis, ki ne bo pomenil zmage za eno stran nad drugo.

Habib je imel sestanek v Damasku z Asadom, a menda ni nič napredoval. Na sestanku, ki je trajal 4 ure, je Assad ponavljal svoje dosedanje stališče. Habib ni hotel govoriti z novinarji po tem sestanku. Danes bo ameriški diplomat govoril z Menahemom Beginom.

Včeraj je Begin govoril na nekom političnem sestanku in navdušenim poslušalcem povedal, da bo kmalu ukazal izraelskim letalskim silam, naj napadejo in uničijo sirijske rakete.

Zaenkrat ni povsem jasno, ali so sirijske pehotne in oklopne enote prekoračile tkzv. Rdečo črto, ki so jo Izraelci narisali čez južni Libanon. Nekateri zahodni novinarji so potovali preko omenjenega kraja in niso opazili nobenih sledov, ki bi pričali o navzočnosti rednih enot sirijske vojske.

"Zdi se mi, da so to samo govornice," je rekel namestnik izraelskega obrambnega tajnika Mordechaj Zippori o vesteh, da so prišle sirijske enote v južni Libanon.

Zadnje vesti

• Pariz, Fr. — Na včerajšnjih predsedniških volitvah je zmagal 64 let stari socialist Francois Mitterand. Premagal je dosedanjega predsednika Valeryja Giscarda d'Estainga. Mitterand je prejel 52.1 odstotka oddanih glasov Giscard pa 47.9 odstotka. Predsedniška mandatna doba traja 7 let. Socialist Mitterand je imel podporo komunistov. Francoski parlament ostane v rokah konservativcev, zato menijo, da bo Mitterand kmalu sklical parlamentarne volitve. Bogatejši sloji v Franciji so se prestrašili Mitterandove zmage, zato je vlada že podvela ukrepe, namen katerih je preprečiti pošiljanje denarja in drugih finančnih sredstev iz Francije v druge "zanesljivejše" zahodne države.

• Zah. Berlin. — Na včerajšnjih mestnih volitvah so močno napredovali kandidati krščansko-demokratske stranke. V mestnem senatu imajo konservativni krščanski demokratje 60 od vseh 125 sedežev, social-demokratje pa imajo le 49 sedežev. To je prvič v zadnjih 35 letih, da socialno-demokratska stranka ne bo imela mestne uprave v svojih rokah.

• Seattle, Wash. — V govoru v tem mestu je bivši predsednik Richard M. Nixon dejal, da morajo ZDA pomagati vladi v El Salvadorju, El Salvador ne bo postal drugi Vietnam, je rekel Nixon.

S. S.

Iz Clevelanda in okolice

Materinski proslavi—

Včeraj sta Slovenski šoli pri Sv. Vidu in Mariji Vnebovzeti priredili program, povezan z Materinskim dnem. Pri Sv. Vidu je okrog 70 šolarjev nastopilo v spevoigri "Kresniček", pri Mariji Vnebovzeti pa so v šolski dvorani uprizorili "Rdečo kapico". Čestitke vsem učencem, še posebej pa učiteljicam in staršem!

Koncert "Lipe" v Genevi—

Včeraj soboto zvečer je v Y.C.C. v Genevi nastopil s svojim drugim koncertom pevski zbor Lipa. Koncert je bil dober, dvorana pa zasedena. Bilo je več znanih obrazov iz naše clevalandske okolice med poslušalci.

P.T.U. odsek farne šole

Marije Vnebovzete vabi—

V četrtek, 14. maja, ob 7.30 zvečer ima P.T.U. odsek pri Mariji Vnebovzete mesečno sejo in sicer v sobi študijskega kluba. Starši in zainteresirani farani so vabljeni.

Važna seja nocoj—

Nocoj ob 6.15 ima St. Clair Business Assoc. važno sejo v svojih prostorih na 6111 St. Clair Ave. Na seji bo razprava o udeležbi pri gradnji predlaganega stanovanjskega bloka za starejše občane oz. upokojence. Stanovanjski blok naj bi stal na vogalu St. Clair Ave. in Ansel Rd. Odločitev je nujna do 15. maja. Vsi člani tega društva so naprošeni, da se seje udeležijo.

Zahvala—

Slovenski folklorni inštitut se prav lepo zahvaljuje g. Franku Sterletu, lastniku Slovenian Country House na E. 55 St., za darovanih \$100, prav tako ge. Mary Grčar, ki je inštitutu darovala \$100. Obema darovalcema res iskrena hvala!

Nastop šolarjev sv. Vida—

Pretekli petek je več svetovidskih šolarjev 4., 5. in 6. razreda sodelovalo v Cleveland Catholic Art Festivalu v Terminal Tower Concourse. Šolarji so bili v slovenskih in hrvaških narodnih nošah in so tudi izvedli nekaj slovenskih in hrvaških plesov.

Obični zbor—

V petek, 15. maja, ob 7. zvečer ima Slovenski dom za ostarele na Neff Rd. svoj letni obični zbor. Obični zbor bo v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., v spodnji dvorani. Na sporedu bodo poročila odborikov in volitve. Vsi člani te ustanove so vljudno vabljeni, da se običnega zbora udeležijo. Vsakdo, ki je kdaj koli daroval vsaj \$25 temu Domu, je smatran kot član in ima pravico do glasovanja.

Tiskovnemu skladu —

G. Lojze Burjes, Wickliffe, Ohio je daroval \$12 v podporo Ameriški Domovini. Hvala lepa!

VREME

Pretežno oblačno danes z možnostjo krajevnih neviht. Najvišja temperatura okoli 58 F. Spremenljivo oblačno in vetrovno jutri z najvišjo temperaturo okoli 60 F.

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0623 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July**NAROCNINA:****Združene države:**

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$15.00 na leto.**SUBSCRIPTION RATES:****United States:**

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

83

No. 56 Monday, May 11, 1981

Obletnica Brozovega konca

Te dni mineva eno leto, odkar je svoje življenje končal Josip Broz-Tito. Tisočletna slovenska krščanska tradicija pravi temu smrt, kar pomeni, da se duhovni del v človeku loči od telesnega. Telo preneha živeti, se izroči zemlji, od koder je vzeto, duša pa po isti tisočletni tradiciji iz božjega razodetja živi naprej in se združi s svojim Izvorom, ker ni iz zemlje, marveč iz Boga-Stvarnika. Vsi pogrebni obredi in molitve iz davnine vsebujejo resnico o posmrtnem življenju.

Brez te resnice je človek ob svojem koncu kot žival, ki pogine in je vsega konec. Spomin na njegova dejanja, dobra in slaba, je edino kar ostane, a je jalova zapuščina, ki jo sčasoma sne rja in uniči molj. Tito je bil brezverec in na vse to ni nič dal. Zato njegov odhod ni smrt po krščanskem pojmovanju, ampak konec vsega. Če naj bo po njegovem, moramo govoriti ne o smrti po krščanskem izročilu, marveč o koncu.

Navada je, da se za obletnico smrti — ali konca — prominentnih ljudi, ki so se tako ali drugače proslavili, pišejo spominski članki, eseji, razprave. Tito je gotovo bil prominentna, izredna zgodovinska pojava. Sodi pa v vrsto onih zgodovinskih figur, katerih se svet spominja z zaničevalnim spoštovanjem, občudujoč njihovo okrutnost, brezobzirno samodržstvo, zaničevanje dragocenosti slehernega človeškega življenja, neukrotljiva strast po moči in oblasti nad drugimi. Vse to velja za našega "junaka". Samo bežen pogled na temeljne osnove njegovih akcij, izvršenih pred našimi očmi, bo zadostovalo za prikaz resnične slike tega po svetu tako poniglavo opevanega človeka.

Po lastnih izjavah Tita samega, po značilnem epitaflu svojemu zvestemu opodbi Kardelju, kakor tudi po pričevanju najožjega sodelavca med revolucijo Milovana Djilasa je bil namen in cilj partizanskih operacij med vojno pripraviti potrebne pogoje, da komunistična partija pospravi sadove revolucije s tem, da dobi v roke absolutno oblast. Boj za osvoboditev naroda je bila le kamuflaža resničnih namenov, sredstvo za dosego oblasti in prepričljivo orodje za varanje zahodnih zaveznikov, od katerih vojaške in politične podpore je bil v celoti odvisen uspeh partizanskih operacij.

Tito v bistvu ni vodil boja zoper Nemce in Italijane, marveč se mu je izogibal s samoočrambo; pač pa je z orožjem napadal lastne rojake, ki so mu bili nasprotni (četniki, domobranci), ter strahotno moral in pobijal ne le oborožene sovražnike, ampak tudi vse tiste, ki bi mu utegnili biti napoti pri zasledovanju končnega cilja: oblast. Nikoli se ne bo vedelo z gotovostjo, koliko stotisoč ljudi je zgubilo življenje v revoluciji, cenitve gredo v višino blizu 2 milijonov. To je strahotna cena, ki se nikdar ne sme pozabiti ali potisniti v stran kot naravna posledica revolucije, tem manj, če se pomisli na stotisoče umorov že po končani vojni.

Slovenci imamo v mislih pobite domobranci, ki so jih pred smrtjo kruto mučili. Tudi za tisoče teh mladih življenj je osebno odgovoren Tito. Vedel je za načrt pobje, kot je vedel za vsak važen akt v strankinih operacijah in ga je odobril, sicer bi ne bil izvršen. O tem priča Milovan Djilas, ki dobro premisli, kar piše. Tito ima velik, krvav dolg pri Slovincih, ki ga ne more izbrisati ne vsa njegova slava in ne čas.

Ko so ruske čete ustoličile Tita v Beogradu in se je po končani vojni revolucija spremenila v totalitarno diktaturo — ne ene same stranke, marveč enega samega človeka, pijanega moči in oblasti, je bil po njegovih zapovedih uveden najbolj okrut in brutalen stalinizem v obnovljeni Jugoslaviji. Svoje nasprotnike je Tito dal še naprej pobijati, z nasiljem je uvažal v javno življenje najbolj posleden stalinistični sistem podžaljenja zasebne lastnine, kolektivizacije zemlje itd.

Sele ko je sprevidel, da mu Stalinovi agenti v državi rastejo čez glavo in kratijo njegovo absolutno oblast, se je odločil, da jih izžene. S tem se je smrtno zameril Stalinu, in ker Tito ni bil voljan popustiti, ga je gospodar v Moskvi vrgel iz Kominforma. Prišlo je do toliko opevanega spora med Stalinom in Titom, ki ni bil nikak ideološki prepir ali Titov načrt uvesti svoj tip komunizma v Jugoslaviji, ampak le njegova nebrzdna slava po totalitarni moči, ki niti Stalina ne trpi nad seboj. Kar so potem iz tega napravili svetovni časopisi in ogromna materialna in politična pomoč iz Zahoda, je Tita naredilo ze heroja, ki da se je uprl, ker hoče drugačen komunizem kot Stalin. Ta fikcija se je pri-

Beseda iz naroda...**Spominski dan**

CLEVELAND, O. — Ob koncu vojske maja 1945...

V tihi pomladni večer so opojno dehteli rdeči nageljni, kakor da bi spet hoteli pri- vabiti tisto čudovito in mladostno pesem fantov. Nastopil je konec vojne. V srcih mnogih je tedaj bilo upanje, da je podarjena zmaga komunizmu le prehodni hudourni oblak preko naše domovine.

V skrbih in žalosti, so dobre matere prebedele dolge noči. Z mislijo in molitvijo so spremljale svoje sinove-domobranci, ki so v nesmislu revolucije branili dom in poštene ljudi, ki jih je že toliko izginilo v gozdovih. Čakala je žena z nedoraslimi otroki, da se povrne oče ter prinese novo življenje v tako prazni in opustošeni dom. In mlado dekle z neizpolnjenimi upi, da bi spet pripela pušeljce svojemu fantu...

V tem pričakovanju so se na cesti pojavili vojaški kamijoni. Pripeljali so jih! Izdano Slovensko narodno vojsko: morda le za pest Judeževih grošev. Moj Bog! Se pred nekaj dnevi so bili ti mladi vojaški polni upanja in življenja — zdaj pa izmalice- na telesa, naložena kakor surova drva in povezana z bodečo žico. Kri se je mešala med

beli cestni prah ter se lepila na kolesa dolge kolone pogrebni vozil. V očeh, ki so ugašala, je bila tedaj morda poslednja prošnja: "Ne pozabite nas nikdar!" Nekje v temini gozdov Kočevskega roga so izmenoma, pele strojnice svojo smrtno pesem. Mladi junaki, ti sinji orli so s prestreljenim srcem padali v svoj mrzli grob...

V Sloveniji in tudi preko njenih meja raste danes novi mladi rod, ki se je oprijel zdravih krščanskih izročil svojih prednikov. Ta mladi rod vidi komunizem in njegovo materialistično miselnost na koncu poti, kajti nova pot slovenskega naroda vodi samo v resnično svobodo. Iz verig in brezpravnosti vstaja domovina k novemu vstajenju v tisti srečni dan, ko bo spet preko naše zemlje zaorila pesem in pozdrav naših junakov:

"Zdrava bodi naša lepa domovina!"

Vseh padlih, domobrancev in četnikov, ter za njihovo veliko žrttev se bomo spomnili pri sv. maši v nedeljo, 24. maja, pri Lurški Mariji na Chardon Rd. Pridružite se nam.

Lojze Bajc

Majska pesem

CLEVELAND, O. — Obeta- jo se nam lepi majske dnevi. Ze samo ta misel nas spominja na sončne dni, cvetlice, ljubezen in na pesmi o njih. Letošnji maj bo izredno bogat v pesmi: napovedana sta dva koncerta.

Prvi od teh je koncert pevskega zbora Korotan na soboto, 16. maja, ob 7.30 zvečer. Kakor bralci Ameriške Domovine že veste, se Korotan pripravlja na turnejo po Koroški in Primorski. Ta koncert bo prilika, da se cleve- landski Slovenci pridružijo Korotanu, da si v pesmi ogledamo Koroško in Primorsko. Slišali boste prelepe narodne in druge pesmi pod vodstvom inž. Frančka Gorenška. Po koncertu bo igral orkester Alpski sekstet za zabavo.

Letošnji koncert bo posebno razveseljav, ker z njim praznuje pevski zbor Korotan svojo 30. obletnico obstoja. Korotanovi gostje na programu bodo: prvi dirigent Korotana g. Metod Milač, cerkveni pevski zbor fare Marije Brezmadežne iz New Toronta, Kanada, in z njimi dober prijatelj Korotana, g. Blaž Potočnik.

Naslednji dan, v nedeljo, 17. maja, ob 3h popoldne se bo vršil koncert cerkvenega

pevskega zbora fare Marije Brezmadežne iz New Toronta. Koncert bo v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Kako lepo zvonijo glasovi s kora te cerkve pri svetih mašah! Se lepši pa bo koncert Marijinih pesmi, ki bo za nekatere prva prilika, da slišijo slovenski cerkveni koncert.

Cerkveni zbor šteje 34 pevcev in ga vodi prof. Jpže Osana. Meseca decembra se je Korotan odzval povabilu cerkvenega zbora in priredil koncert v New Torontu. Farani in njihov duhovni vodja, č. g. župnik Kopač, so mu pripravili lep sprejem in napolnili dvorano.

Vrnili bodo obisk in upamo, da bo ob tej izredni priliki cerkev polna.

Vstopnice za oba koncerta so v prodajni pri vseh član- nih Korotana.

S. S. K.

PO LEMONTSKIH GRIČKIH**Huda nesreča**

V torek, 28. aprila, je bila v hudi avtomobilski nesreči poškodovana poznana ga. Marija Remec. Potem, ko je drugi šofer udaril Marijin avto od strani, je ga. Remec zgubila kontrolo in z vso silo tresčila v neko drevo.

lepila na svetovno javno mnenje: pripisala je Titu v dobro za vzrok razhoda s Stalinom, kar je bilo dejansko le posledica njunega spora.

Tito je s Kardeljevo pomočjo in z bilijonsko podporo Zahoda res razvil drugačno "pot v socializem", ko srčno zaželena poravnava z Moskvjo ni bila mogoča. A kam je ta pot pripeljala? V obljubovani raj na zemlji?

Dovolj se piše o katastrofalni dediščini, ki jo je totalitarni diktator zapustil svojim naslednikom: zadolženost države čez ušesa, neustavljiva inflacija, velika brezposelnost, pomanjkanje važnih življenjskih potrebščin, k temu pa še 1 milijon najbolj podjetnih državljanov na delu v tujini, ker zanje doma ni bilo dobrega kruha, kot ga nudi tujina, in pa ker je "stari" potreboval njihovo prislužno trdo valuto za gospodarsko reševanje dežele. Vse to so znane stvari, odveč jih je spet naštevati. Ob obletnici Titovega konca se sprašujemo:

Slava Titu?

L. P.

Nesreča se je zgodila ko- maj dobre štiri bloke od do- ma.

Ga. Remec okreva v bolnici v Hinsdale-u. Ima precej res- ne poškodbe.

Tone Arko

Pismo iz Lemonta

LEMONT, Ill. — Ta dopis sem začel pisati že pred nekaj dnevi, a po uvodnih besedah sem prišel do zadeve, ki sem jo hotel le mimogrede omeni- ti, a je iz tega uvoda nastal samostojen dopis "Upraviče- na ogorčenost".

Letošnji maj nas bo oziroma nas je pozdravil v polnem zelenju in cvetju. Toplo vreme v zgodnji pomladi in de- ževje je prineslo svoj blago- slov in tudi strah, ker je sad- no drevje začelo cveteti; kon- cem aprila je temperatura prišla do 30 F; na vrtu sem našel led, a ker je pihal veter, cvetje na sadnem drevju ni pozeblo.

To so tedni, ko ljudi skrbijo za sadno drevje in zgodnjo povrtino, ker lepo vreme po deževju skoraj vedno prinese nevarnost slane. Tudi šmarnice, ki se razcvetijo navadno okoli Materinskega dneva, so bile koncem aprila pripravljene, da bodo pozdravile mesec maj že v prvih dneh.

Slovenci se ob nedeljah radi zbirajo k šmarnicah, ki jih imamo ob pol treh. Najprej imamo kratko pridigo v spodbudo Marijinim častilcem in šolskim otrokom, ki se šmarnic radi udeležujejo posebno zaradi petih litanij. Lemontske šmarnice so prišle v tradicijo, ker jih skozi leta nismo opravljali le iz dobre in lepe navade, marveč smo skušali z njimi nuditi nekaj primerne duhovne hrane in z njo obenem oporo starem pri njihovem prizadevanju v vzgoji otrok.

Pred leti je bila neko nede- ljo pri šmarnicah slaba udeležba. Bil je upravičen raz- log, da nekateri niso mogli priti, Skrajšal sem šmarnice tako, da litanij niso peli, am- pak jih zmolihi. Po šmarnicah mi je dejal družinski oče: Te- ga več ne delajte, ker pride- mo k šmarnicah zaradi petih litanij, da se bodo otroci naučili sloveskih pesmi. Dobre misli vernih ljudi moramo u- poštovati, saj je končno pri službi božji in pobožnostih vse namenjeno ljudem v nji- hovem prizadevanju za božjo čast in duhovno korist.

Drugo nedeljo v maju je bil Materinski dan in po šmarnicah program, s katerim so u- čenci in učence slovenskih šol iz Chicaga in Jolietja poča- stili svoje mame s slovensko pesmijo in slovenskimi voči- li. Starši, s pomočjo katerih so izvedeni taki programi, se zavedajo koristi skupnih na- stopov, ki so povezani s cer- kvijo in pobožnostmi, zakaj ti bodo ostali mladim vedno v spominu.

Taki spomini imajo svojo vrednost in svoj vpliv tudi pozneje v življenju. Spomin se, kako je stari oče govoril med obiskom Slovenije mla- dim ljudem o spominih na mlada leta, ki so bila združena z društvenim delom in s farno cerkvijo. Z zanimanjem so ga poslušali in eden iz- med njih je drugi dan pripo- vedoval svojim delavcem v tovarni o spominih tega moža. Pri tem je pa pripomnil: Ti ljudje so vsaj vedeli, zakaj ži- vijo, mi pa ne bomo mogli ni- česar lepega iz svoje mlado- sti povedati mlajšim.

Letos je 57 let, odkar so slo- venski frančiškani prišli v Lemont. Kakor hitro so dobi- li iz Ljubljane podobo Marije Pomagaj, so se ameriški ver-

ni Slovenci odločili, da bodo v Lemontu ameriške Brezje. Tako beremo v poročilu o pr- vih začetkih Lemonta. In od tedaj naprej so se verni Slo- venci prizadevali, da je Le- mont to v resnici bil.

Vemo, da nam to nalaga ob- veznosti, ki smo jih skušali spolnjevati, čeprav včasih ni bilo lahko, ker se je nekate- rih polasčala misel, da je ko- nec slovenskega Lemonta. A do sedaj smo lahko vedno spolnjevali pogoje, ki so po- trebni, da so se Slovenci lah- ko z zaupanjem obračali v Le- mont.

Veseli nas posebno, da v Le- mont zahaja slovenska mladi- na. Seveda gre glavna zasluga pri tem staršem in pa učiteljem in učiteljicam sloven- skih šol. V Lemont prihajajo tudi romarji iz oddaljenih krajev. Največ iz Clevelanda — Slomškov krožek in člani- ce ZOD.

Nikoli nismo sami imenovali Lemonta za središče ameri- škikh katoliških Slovencev. Ker sem v Lemontu že 25 let povezan z delom za romarje, lahko rečem, da niso redki, ki se ozirajo na Lemont kot na versko središče ameriških vernih Slovencev. To pa zato, ker je tu Marija Pomagaj, ka- tere podoba je bila skupno z Detetom Jezusom kronana pred 55 leti.

Ako je Lemont kako sredi- šče, je predvsem slovensko versko središče. Trudimo se, da bo tako tudi ostalo. In kdor misli, da Lemont ni slo- venski, je razlog v tem, ker v Lemont ne prihaja, čeprav je blizu, in se ne zanima za du- hovno hrano, ki prihaja iz Le- monta po verskem mesečniku Ave Maria. To je tudi najsta- rejši slovenski verski meseč- nik.

Ze sedaj opozarjam, da 24. maja obhajamo praznik Mari- je Pomagaj. Na mednarod- nem evharističnem kongresu v Filadelfiji l. 1976 so Sloven- ci sprejeli resolucijo, da bodo vsako leto na predvečer praz- nika Marije Pomagaj, to je 23. maja, prižgali v svojih do- movih lučke in se v družinah spominjali tisočletne sloven- ske dediščine.

Za letošnji predvečer praz- nika Marije Pomagaj pri- pravljamo snov za razmišlja- nje pred praznikom Marije Pomagaj. To bom tudi obja- vil, verjetno v AMK za leto 1982, da bo v pomoč tistim, ki opravljajo to pobožnost. Le- tos bomo imeli v Lemontu v soboto, 23. maja, ob pol osmih zvečer slovesnost te pobožno- sti.

Vabim Slovence iz okolice, naj pridejo k tej slovesnosti in naj pripeljejo s seboj svo- je otroke. Razmišljanje bo lahko, vzgojno in zaradi sno- vi tudi zanimivo. Prav je, da ne govorimo o tradiciji in de- diščini samo na splošno, ko- ristno in vzgojno je, da jo tudi poznamo. Cenimo lahko samo to, kar nam je znano.

Od 22. maja zvečer (petek!) do 24. maja bodo v Lemontu slovenske duhovne vaje. Iskreno vabljeni, posebno Slo- venci in Slovence iz okolice!

P. Fortunat OFM

Pismo iz Peorie

Lepe pozdrave in zahvala upravi in uredništvu "Ameri- ške Domovine" in vsem, ki se trudite, da nas redno obisku- je ta naš priljubljeni list. Pri- naša nam novice iz vseh de- lov sveta in naši dobri sloven- ski ljudje tako lepo opisujejo svoje življenje v njihovih no- vih domovinah ter spomine na njih preteklost.

Zelo nam je všeč "Kalifor- nijski poročevalski koš" g. Maksa Simončiča. G. Simon- čič, Vi res imate bistro glavi-

co! Vse tako lepo in pristrčno domače opisujete. Ne odne- hajte, še kaj napišite! — in Bog Vas živi!

V podlistku je začel pripo- vedovati "svetovni popotnik" g. Andrej Kobal. Veliko lepe- ga in zelo poučnega najdemo, zato obnovim naročnino, kar je več, je pa dar listu.

Zopet prav lepe pozdrave vsem pri uradu A.D., vsem znancem in prijateljem ter vsem, katere doseže naš mali, bogati list Ameriška Domovi- na!

Paula Knaus

Opomba: Ker ni več daleč Materinski dan, vam pa še to- le pesnico prilagam, katero je zložila moja hčerka Stanka prve mesece, ko smo prišli sem v Ameriko iz lepe domo- vine Slovenije februarja 1953. Takrat še ni bila prav 14 let stara. Staro mamo je imela nadvse rada, saj je vsa vojna leta in tudi po vojni živela z nami.

MAMA

Moje misli uhajajo nazaj, kjer je moj prelepi in nepozabni domači kraj, pa tudi, kjer mama živite Vi in priljubljeni domači vsi.

A zdaj si ne morem pomagati, se moram v božjo voljo vdati, oh, pa kaj — moje srce želi nazaj, kjer mama in vsi domači ste sedaj.

Moje življenje ni tukaj več tako lepo in moje srce se ne čuti več toplo,

čeprav je tukaj tudi lepi sijaj, a lepši ni kot je domači kraj.

A zdaj mama, moram pesem dokončati in vam jo v domači kraj poslati,

pa izročiti še moj pozdraveček, da ne bi pri pesmici prazen vogaleček.

Spisala Stanka Knaus

Zbor 'Slovenska pesem' vabi na koncert

JOLIET, Ill. — V nedeljo, 17. maja ob treh popoldne bo v Parku sv. Jožefa, na cestah Theodore in Raynor, v Joli- etu, Ill., koncert zbora "Slo- venska pesem".

S tem prireja zbor drugi koncert v Jolietu. Nastopili so že dvakrat za Heritage Day in Baragov dan lanske poletje.

Pevovodja zbora je dr. p. Vendelin Spendov OFM. Poleg klavirja bo zbor spremljal komorni orkester iz Ro- sevelt University.

V prvem delu nam bodo nudili resne in umetne pesmi. Drugi del bo pač pravo ve- selo nedeljsko popoldne vseh domačih skupaj zbranih. Ga- pijejo in pojejo, venčke na- rodni melodij. Takrat človek kar pozabi na vse skrbi, saj le enkrat na svetu živi.

Slovenci so veseli ljudje. Ljubijo in spoštujejo besedo in pesem svoje matere.

Obljubljam vam nepozab- no popoldne. Vabljeni vsi! Povabite sosedo in prijatelje. Vstopnice so naprodaj pri čla- nih zbora in pri vходу pred koncertom.

Lilijana Cepon

Odbor pevskega zbora "Slo- venska pesem" za l. 1980-1981: Preds. John Vidmar, pod- preds. Dale Trinko, tajnica Lilijana Cepon, tajnica Patty Zubeck, blag. William Trinko, pevovodja dr. p. Vendelin Spendov OFM.

Vaje: Vsako nedeljo ob 6. zvečer pri Mount Assisi Academy v Lemontu.

Podpirajte slovenske trgovce!

KONCERT

MARIJINIH PESMI

CERKVENI PEVSKI ZBOR

MARIJE BREZMADEŽNE

New Toronto, Kanada

Koncert bo v nedeljo, 17. maja 1981,
v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave.
Začetek ob 3. popoldne

Cerkveni pevski zbor
je povabil v Cleveland
pevski zbor Korolan
VSI VABLJENI!

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. — V mesecu maju, najlepšem v letu, vse ozeleni in cvete. Vse oživi: drevesa, travniki, vrtovi in ljubezen. Najstarejše slovensko ime za pomladni čas je v igred. Naši ljudje pa so poleg maja dali še imena veliki traven, majnik, cvetnik in rožni mesec.

Še tako razvajeno oko se ne more načuditi tej razkošni zeleni in cvetni lepoti. Razni pregovori pravijo: če je majnika lepo, je dobro za kruh in seno. — Če je maja dosti dežja, v jeseni bo dosti vsega blaga. — Slana v začetku maja zoritvi sadja nagaja. — Veliki traven moker, rožnik pa mlačen, kmet bo to leto ženjen in lačen.

Dne 25. maja je dan sv. Urbana, imenitnega vremenskega preroka. — Če ne Urbana sonce sije, jesen polne sode naliže. — Če je na Urbana lepo, rado suši se poleti seno. — Če na Urbana greje zelo, trgategv dobra bo.

Stara modrost pravi: majski dež pospešuje rast las. Kdor je že plešast, ali pa se samo nagiblje k pleši, naj izkoristi vsak dežek v maju. Če ga ne bo pobrala pljučnica, bo dobil bujne lase ali pa še večjo plešo. Vsem lep majski pozdrav.

V tem najlepšem mesecu praznujemo 10. maja Materinski dan. Na to nedeljo bodo žene in matere obdarovane s cvetjem, z darili in prijaznimi besedami. Materinski praznik pa mora biti praznik, da ga matere resnično občutijo kot svoj praznik, ne da bi se moški samo utapljali v kozarcu vina, marveč, kako bi materam ustregli in jim pripravili veselo razpoloženje, da bi vsaj ta dan pozabile na svoje dnevne težave in skrbi. Na koncu praznika morajo matere dobiti notranji občutek, da res nekaj pomenijo v življenju in svojim družinam. Naj bodo vse matere iskreno pozdravljene!

V Ameriki so ženske v borbi za enakopravnost z moškimi dosegle velik napredek na vseh vejah življenjskega drevesa. Toda še vedno trdijo, da žensko delo ni nikdar končano. Res je. Toda jaz se še dobro spominjam leta nazaj posebno v starem kraju, da tudi tam delo ni bilo nikdar končano, ampak v starem kraju so ženske, matere garale noč in dan, nekatere so bile naravnost sužnje mož in otrok. Zato ni bilo čudno, posebno na podeželju, da so bile matere že v srednjih letih izčrpane in bolne od trpljenja, dela, skrbi in ponižanja.

Znano je, da mati pri hiši podpira tri ogle, oče pa samo enega. Znano je tudi, če so otroci uspeli v življenju, se je po vasi repenčil oče, češ, to je moja zasluga, če pa niso uspeli, je bila kriva mati. Spominjam se tudi dobro, ko so podeželski fantje prišli v Ljubljano študirat po raznih šolskih zavodih in so se po par letih pomešali.

Mnogi od teh študentov so se sramovali potem srečati na ljubljanskih ulicah, svoje matere, ki so nosile "spodrecane kikklo" in rute na glavi. Pričakali so jih v kakih zakotnih gostilnah, daleč ven iz mesta.

Mnoge matere so dojele to sinovo ponižanje in so se žalostne vračale na svoje domove.

Veliko pozneje, ko so ti fantje doštudirali in postali finančno neodvisni in ugledni ljudje, duhovniki, profesorji in pisatelji, se jim je začela oglašati očitajoča vest in spoznali so, kakšno veliko krivico in ponižanje so v mladih študentskih letih prizadeli svojim materam.

Da so si olajšali vest, so mnogi pisali slavonspeve svojim materam. Med njimi je bil tudi Ivan Cankar, ki je opisal svojo mater takole:

Prišel sem v šolo in tovariši mi je rekel: Pismo imaš. Ko sem pismo dobil, so se mi roke tresle in skril sem se v kot, da bi ne videlo to pismo nobeno nevyredno oko. Črke velike, neokretno so razodevale materino roko. Težko mi je bilo pri srcu. Bral sem spet tiste velike težke, neokretno črke: Ljubi sin ..., zakaj mati se je bila od nas otrok naučila pisati, zato da bi je ne bilo sram.

Ko sem razgrnil pismo, je zaklenketal na tleh. Sklonil sem se in sem pobral — desetca je bila. Vztrepetal sem, kajti videl sem tisto njeno tresljajočo roko, ki je držala med prsti poslednjo desetico, ter jo spustila v pismo. Bila je njena poslednja desetica, čeprav lačna in žejna, jo je dala meni, študentu, in sram me je bilo. Zdaj matere ni več, tiste stare desetice tudi ne — in dnevi brez matere so sedaj mračni in gumi. Oprostite mati — pozdravljena mati.

Ceprav nekoliko bolj hladno pomlad, je vbrstela vrba, ptički že čivkajo okrog hiše in redki, topli sončni žarki že ogrevajo zemljo in naše stare kosti. Kljub temu, da je človeštvo na tehničnem polju ogromno napredovalo, je življenje človeka ostalo, kot je bilo.

Danes ljudje protestirajo proti vsem in vsakomur. To nekatere zelo koristi. Pridejo na TV, pišejo knjige in polnijo mošnjice. Nihče ne protestira proti starosti in nihče ne protestira proti smrti. Zgleda, da to ne bi bilo dobičkanosno, kvečjemu norišnica. Naravno je, da vse, kar se rodi, se mora postarati in mora ob svojem času umreti. Najhuje v starosti je, če ti ne služi zdravje.

Pozdravljene slovenske matere — in hvala Vam za vse, kar ste storile v svojem življenju nam, ki prihajamo za Vami. Poseben majski in materinski pozdrav naj danes velja vsem našim materam, ki niso pri dobrem zdravju, katere bolujejo v domačem okolju ali pa v bolnišnicah.

Pozdrav tudi onim materam, katere preživljajo svojo jesen življenja osamljene ali pa v raznih domovih za starejše ljudi. Vsem materam prisrčen pozdrav s toplo željo, da bi Vas Bog in toplo sonce ogrevalo še dolgo vrsto let.

Razumljivo, da moramo pozdraviti in počastiti tudi naše mlade mamice, ki v cvetu zdravja vzgajajo in vodijo svoje neboljence — slovenski naraščaj, v lepo pri-

hodnost, v veselje in dostojno življenje. Razveselimo mamice s kartico, lepo rožico in kakim lepim darilcem.

Hčerki pravi o svoji mami: Kadar sem bolna, mi streže mamica, ki pokliče tudi zdravnika. Moja mama je pridna in lepa. Vsi jo imamo radi. Moja mama mi pere tudi perilo, šiva oblekice in kuharica, da nismo lačni.

V zahvalo ji včasih zapojemo kako lepo pesem. Če matere ni doma, je pusto. Moja mama je včasih tudi huda, in

me tudi natepe, če nisem pridna in je ne ubogam. Kljub temu je moja mama lepa od zlata in bolj sladka od sladkorčkov. Mamico imamo zelo radi in je ne bi zamenjali za ves svet. Večkrat molimo, da ne bi mama zbolela in umrla. Bog blagoslovi naše mamice.

Res lepa je mladost. Na koncu želimo vsem mamam in materam prijeten Materinski dan, najlepši pozdrav in vse najboljše želje.

A. G.

KOLENDAR

društvenih prireditev

MAJ

15. — Letna seja Slovenskega doma za ostarele na Neff Rd. v Slovenskem društvenem domu na Waterloo Rd. Začetek ob 7. zvečer.

16. — Pevski zbor Korolan priredi svoj pomladanski koncert in ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Po koncertu igra Alpski sekstet.

17. — Cerkveni pevski zbor Marije Brezmadežne iz New Toronto, Ont. priredi koncert Marijinih pesmi v cerkvi Marije Vnebovzete v Collinwoodu. Začetek ob 3. pop.

17. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Materinski dan v Triglavskem parku.

24. — Društvo SPB Cleveland obhaja Slovenski spominski dan za žrtve vojne in revolucije s sv. mašo pri Lurški votlini na Providence Hts., Chardon Road ob 11.30 dopoldne.

25. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Spominski dan v Triglavskem parku.

30. Slovenska šola pri Sv. Vidu ponovi spevoigro Kresniček v avditoriju pri Sv. Vidu. Začetek ob 7.30 zvečer.

31. — Otvoritev Slovenske pristave.

JUNIJ

7. — Balincarski klub na Waterloo Rd. priredi kosilo z biftekami na Lovski farmi. Serviranje ob 1. do 3. pop. Cena: \$9.00.

14. — Tabor DSPB Cleveland poda svojo spominsko proslavo pri spominski kapelici na Orlovem vrhu na Slovenski pristavi.

17. — Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. priredi "50-50" večerjo in zabavo. Več nagrad. Koktajli ob 6.15, večerja ob 7.15 zvečer.

20. — Pevski zbor Korolan priredi večerjo in ples na Slovenski pristavi. Večerja ob 6. zvečer, ples ob 8. Za ples igra Alpski sekstet.

21. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi prvi piknik leta v Triglavskem

parku, ki bo združen s proslavo 20-letnice parka Triglava.

28. — Misijonska Znamkarska Akcija ima vsakoletni piknik v prid vsem slovenskim misijonarjem, na Slovenski pristavi.

JULIJ

4. in 5. — Slovenski folklorni inštitut priredi prvi Slovenski folklorni festival v Ameriki in sicer na Slovenski pristavi.

10., 11. in 12. — Fara sv. Vida priredi vsakoletni karneval v korist cerkve in šole.

19. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi piknik na lovski farmi.

26. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi misijonski piknik v Triglavskem parku.

26. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

16. — Slovenska šola pri Sv. Vidu ima svoj vsakoletni piknik na Slovenski pristavi.

16. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi svoj drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

12. — Pevski zbor Fantje na vasi priredi vsakoletni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Gostovali bodo Fantje na vasi iz Toronta. Začetek ob 7.30 zvečer.

20. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Podr. št. 47 Slovenske ženske zveze praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.30 dopoldne pri Sv. Lovrencu. Po maši bo kosilo v Slovenskem domu na Stanley Ave. na Maple Hts.

20. — Vinska trgategv na Slovenski pristavi.

27. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

27. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko

trgategv v Triglavskem parku.

OKTOBER

3. — Slovenska folklorna skupina KRES priredi program slovenskih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

11. — Podružnica št. 50 Slovenske ženske zveze priredi večerjo in ples ob 50. obletnici svojega obstoja. Prireditelj bo v SDD na Recher Ave. in se bo začela ob 4. pop.

17. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski Družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

18. — Občni zbor Slovenske pristave.

24. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

NOVEMBER

7. — Štajerski klub priredi vsakoletno veselo martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.

8. — Slovenski mladinski zbor Kr. 2 SNPJ priredi večerjo in ples v SDD na Recher Ave.

14. — Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v Slovenskem domu na St. Clair Ave. Za ples igra John Hutar orkester.

14. — Pevski zbor Jadran priredi svojo vsakoletno jesensko večerjo s koncertom in plesom v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

15. — Slomškov krožek priredi "Slomškovo kosilo" v avditoriju pri Sv. Vidu.

15. — Slovenian National Art Guild priredi razstavo raznih umetnin v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclidu.

29. — Ženski pevski zbor "Dawn" Slovenske ženske zveze priredi koncert ob 4. pop. v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

DECEMBER

6. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

JANUAR

23. — Odbor Slovenske pristave priredi svojo tradicionalno "Prstavsko noč" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

MAREC

13. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igral bo Alpski sekstet.

Pomoč v nesreči

Kjerkoli v okraju Cuyahoga je mogoče poklicati v nesreči ambulanco na tel. 771-3355, kadar prizadeti ne vedo za najbližjo krajevno ambulanco ali zdravniško postajo.

Gizella Hozian poroča iz Chicaga...

"OJ MLADOST TI MOJA, KAM SI SE ZGUBILA, KAKOR DA BI KAMEN V VODO POTOPILA!"

Tako mnogi zdihujemo in se komaj zavedamo, da smo res prekoračili mladostno dobo in smo kar naenkrat postali stari. Pa kaj za to, če smo pa po srcu še mladi. Saj tudi visoka leta nam lahko prinesejo srečo, veselje in blazeno zadovoljnost. Tudi starost je lahko srečna, samo če smo se na to dobro pripravili.

Pravijo, da ni samo mladost lepa. Tudi zrelo leto so vredna, da jih živimo. Tudi v tej dobi imamo svoje poslanstvo. Nesrečni so tisti, ki svoji starosti ne znajo dati smisla in bogate vsebine. Svet je še lep in bo toliko lepši, če bomo tega lepšega naredili. Sonce nam še sije, če tudi se že nagiba. Odpirajmo široko okna in vrata, pa bo božje sonce posijalo tudi v našo starost.

Zivljenje se daljša in vedno več nas je starih. Hvala za to zdravniški znanosti in človeški udobnosti. Vendar je starost za mnage velik problem. Na vse načine mnogi skušajo pomagati stari ljudem. Tudi država in Cerkev v to posegata. Pa kljub temu, če si ne bomo pomagali sami, bomo nesrečni. Denar ni vse. Tudi v drugih stvareh je lepota in lahko najdemo zadovoljnost.

Pred leti mi starosti sploh nismo poznali, ker je nismo imeli ob sebi. Naši starši in stari starši so bili daleč od nas. Če tudi so nekateri obdržali veze z njimi, vendar starosti niso videli. Sedaj smo pa prišli sami v to in za mnoge to ni lahka stvar. Posebno pa še sedaj, ko so družine razkosane in ni več družinskega ognjišča v naših domovih. Vsi iščemo več ali manj samo udobnost, mir in se izogibamo družinskih problemov. Prišel bo čas, ko se bomo tudi tega resno zavedali in spoznali, kakšna nesreča je to, ne samo za družine ampak tudi za države. Pa se večkrat vprašujemo, kako naj pomagamo in kdo je tega kriv?

Poslušajmo, kaj nam pripoveduje Mr. Marko Vouri, ki je 87 let mlad in se je pred kratkim povrnil iz obiska in potovanja po Kaliforniji in Mehiki. Po telefonu mi je pripovedoval sledeče:

"V Kaliforniji imam dva sina, Ernie in Frank. Vabili so me na obisk in tudi mene je vleklo, da jih zopet vidim. Odpravil sem se in podal na dolgo pot z veseljem. Nisem vedel, kdaj se bom vrnil in če se sploh bom. Povem Vam pa po pravici, da sem se zelo pomladil. Po 78. dneh potovanja se počutim kot prenovljen."

Nikoli ne bom mogel povedati vsega, kaj sem videl in doživel na tem potovanju. Sina sta me vozila povsod. Videl sem mnogo lepega in znamenitega v Kaliforniji in v Mehiki. Obiskali smo Hollywood in tudi v Nevadi smo bili. Prevzili smo več tisoč milj. Dve uri smo bili tudi na ladji Queen Marie. Vse je bilo prekrasno. Do sedaj sploh nisem vedel, kaj vse ta svet ima.

Sinovi so me vzeli, da sem videl podmornice in tudi mesto, odkoder odhajajo naši astronauti v vesolje. Bil sem v bližini, ko so se dvignili.

Kakšne občutke ima človek ob vsem tem, je nepopisljivo. Oba moja sina sta zaposlena pri "Astronavtski Družbi". Od tam pošiljajo te ogromne ladje v vesolje. Eden je elektricar, drugi pa "superviser". Zato sta mi lahko tudi marsikaj razkazala. Predstavila sta me velikim osebam, ki so mi prisrčno segli in stiskali roke. Ponosem sem na svojo družino in tudi na našo mogočno in ljubljeno Ameriko. Presrečen sem, ker sem vse to videl. V mojih visokih letih tega nikdar nisem pričakoval."

On še pravi, "če bi imel transportacijo, bi rad prišel na vsako sejo društva sv. Ane. Rad bi Vam še mnogo več povedal o tem mojem potovanju. Pa ker tega nimam, prosim Vas, da pozdravite vse naše člane in članice. Povejte jim o moji sreči in zadovoljnosti. Naj tudi oni ne gledajo samo na leta. Naj grejo v lepi svet in pomladili se bodo tudi oni."

Tako, Mr. Marko Vouri, hvala Vam za to poročilo in za nasvet. Za vzgled ste lahko mnogim. Veselimo se Vaše sreče tudi mi in Vam kličemo Bog živi!

Gizella Hozian

Blagor doma, kdor ga že ima!

Washington, D.C. — Splošni pregled glede nakupovanja hiš po vsej Ameriki nakazuje, da so leta 1970 bile obresti na posojila za nakup hiš 8.5%, povprečno mesečno odplačevanje za dolg na hišo pa je znašalo samo \$126.88.

Po istem državnem statističnem pregledu znašajo po desetih letih obresti na posojila za nakup hiš povprečno 12%, a mesečna odplačila za dolg na hišo znašajo sedaj povprečno \$621.

Predvidevajo, da bodo obresti za nakup hiš (mortgage interests) v drugi polovici 1981 znašale od 14.5% do 15.5%.

Isti statistični pregled pokazuje, da hiša, ki je leta 1970 stala \$23.100, stane sedaj \$56.900.

Zanimivo je, da kupuje hiše več samskih žensk kot samskih moških. Največ hiš so lanske leto kupile družine, pri katerih sta v službi oba mož in žena.

Posojila za nakup hiš v višini več kot \$80.000 so leta 1970 znašala samo 2%, lanske leto pa že 8%. Število mesečnih odplačil na dolg za hišo v višini več kot \$700 se je dvignilo od 15% v letu 1979 na 33% v letu 1980.

Če bi torej računali tudi samo \$500 mesečnega odplačila na dolg za hišo, moremo celo tisti, ki že imajo svojo "bajto", hvaležno vzklikniti: Blagor doma, kdor ga ima!

ZA SMEH

"Gospod direktor, potrebujem posojilo."

"Za kaj?"

"Kupil si bom rabljen tovrnjak."

"Zakaj pa?"

"Da si zaslužim denar."

"Zakaj boš pa denar potreboval?"

"Da vam bom vrnil posojilo."

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK
PRIPOVEDUJE

"Moj Jožek, moj sin," je bolesto vzkliknila, "zdaj pa še on." Obmolnila je in se opotekala, a Tone jo je držal in ji pomagal sestiti. Skupaj smo sedeli dolgo časa, vsi brez besede. Šele čez čas se je Tone dvignil in šel v kuhinjo naložit polena v peč. Ze pozno v noč ji je rekel: "Skušajte in pojdite spat, teta. Jaz in poštar Andrej pa ostaneva tu pri vas čez noč. Saj smeva. Njemu bi vzelo tri ure do doma, če bi skušal hoditi v tem snegu. Mene tudi ne čaka mati, da bi se nocoj vrnil. Pa ne zamerite nama, teta, da kar tu ostaneva."

Nobene besede ni bilo od nje. Ne na ta sveti večer in ne drugo jutro. Držeča roko na srcu je pa rekla: "Če bi se le mogla zjokati."

Tone je ostal pri nji, jaz pa sem se na povratku ustavil pri Močilnikarju. Moral sem jim povedati, naj ne čakajo na Toneta. Njegova mati se je sama odpravila s potico in drugimi jedili, da bo nekaj časa prebila pod Črnim vrhom.

Vdova je umrla kmalu po Novem letu.

Nemalo strahot se je pripetilo tistega krvavega leta tudi na Cerkljanskem. Kot neposredno ozadje za fronto pri Sv. Luciji je Cerkljevo okolico

služilo kot zavetišče stoterim družinam beguncev kakor tudi uradom okrajnega glavarstva za Tolmin. Nihče ni kdaj slišal, da so ti nesrečni begunci povzročali domačinom kakšne neprijetnosti. Ljudje so skupno trpeli in potrpežljivo.

Letine so bile na srečo dobre in večkrat sem videl mater deliti živež s sosednimi begunci. Dajala jim je krompir, koruzno moko ali fižol, ob času klanja pa še kakšen kos mesa in masti.

Vlada je tudi v Cerkljevo poslala precejšnje oddelke vojnih ujetnikov, da kot delovna sila in nadomestek za moštvo pri vojaki pomagajo kmetom, posebno tistim domovom, kjer ni ostal noben mož. Tudi ujetniki niso povzročali nepravil.

Prvi so bili poslani Srbi. Veliki, močni in pridni so bili in zelo hvaležni za vsak kos hrane. Ne vem, če so pri nas pomagali s košnjo ali kaj je bilo. Ravno sem se nekega dne vrnil iz poštne službe, ko jih je mati pet pripeljala z Brega, kjer smo imeli njivo in travnik. Velela jim je sestiti okoli mize in jim prinesla velik hleb kruha, kos slanice in latvico kislega mleka.

"Fala, babo!" (Hvala, mati!) so kar vsi vzkliknili.

To pa ji ni bilo prav. "Jaz

nisem nobena baba," se je zoperstavila. Obmolnili so presenečeni. Eden med njimi je mogoče razumel in hotel poopraviti pogrešek, samo da je vse postalo še bolj nerodno. "Gospodjo," ji je rekel in potem, za mojo mater še bolj nedopustno, "Gospa!"

"Tudi gaspa nisem!" je dejala skoraj jezno po cerkljansko. "Kar jejte!" Odhajajočo v kuhinjo jo je spremljal od vseh samo izraz "Fala!" Kruh in slanino so si umerjeno razdelili in vse pojedli. Ogledovali so si lesene žlice, ki so bile tiste čase še v rabi v naših krajih.

Tudi rumunski ujetniki, katerih je mnogo prišlo po petnajstem letu, niso povzročali nobenih težav. Začel sem se zanimati za rumunski jezik in neki že bolj postaren Transilvanec je prihajal redno k nam, da me uči. Zdelo se je tedaj, da s tem zapravljam čas, pa kakor navadno vse drugo, kar se človek nauči, postane prej ali slej koristno v življenju; napol izučena rumunščina od ubogega vojnega ujetnika mi je večkrat dobro služila.

Naj kar tu navedem: samo dve leti kasneje sem bil sam sestradan avstrijski vojak v rumunskih Karpatih; l. 1932 sem kot seminarist za državno upravo na Columbia univerzi sprejel prošnjo rumunske konzula v New Yorku, da na angleško prevedem njihovo ustavo, kar mi je šlo brez težav; kot član Zvezne kontrolne komisije na Balkanu sem imel v letih 1944-1946 opravke tudi z Rumuni in sem bil edini v ameriškem delu komisije, ki sem poznal ta jezik; in dr. Boncescu, rumunski poslanik v Washingtonu, je bil dolga leta moj prijatelj in obveščevalec o razvoju v njegovi domovini.

Pa naj se vrnem k zaključku opisovanja svoje poštne službe. Kakor pod Črnim vrhom, je prišlo do grozodejstev tudi drugod. Očitno so to bili zločini cesarskega vojaštva, čakajočega polica na fronto in nastavljenega v naših vaseh. Največ med njimi v našem odseku je bilo Madžarov,

Zločin, ki je pretresel vso vas in okolico, se je zgodil na griču nad Cerkljem, tik ob moji poštarški poti v Labinje. Tolovaji so ponoči oropali hišo in jo zažgali, da je to tal pogorela. Mater, ki se je s šestimi otroci skrivala v spodnjem hramu, so prepoznali gasilci našli z vsemi otroki zažgano na odru s kupom krompirja. Oče družine pa je bil na fronti in se dolgo ni vrnil na uničeni dom.

Cerkljani so postavili lep spomenik nesrečni ženi in ljubkim otročkom, katere sem vse poznal, ker sem jim prinašal "Jaz sem zdrav..." kartice skoraj vsak dan.

Zaradi mnogih zločinov me je glavni poštar opozarjal, naj bom previden. Tudi pištolo mi je bil voljan dati v samoobrambo, pa sem to vedno odklanjal z izgovorom, da se znam varovati. In navadil sem se skrivanja in izogibanja ljudem s tem, da sem menjal pota in ure; ta navada mi je v poznejših letih mogoče rešila življenje.

V moji poštni torbi, zlasti na povratku v Cerklje, sem vedno nosil tudi denar, včasih kar nemajhno vsoto. To ni bila nobena skrivnost. Kot del poštne službe sem izdal vaščanom potrdilo za nakaznico in sprejel denar za oddajo na pošti.

Nikdar nisem dvomil, da vojaštvo, raztreseno po dolinah, ve, da je v moji poštni torbi tudi denar, saj je bila poštna služba enaka po vseh delih Avstrije. Parkrat se je zgodilo, da se mi je približal kak vojak in me spraševal, kaj nosim v torbi. Spraševanje je bilo, kot se čisto nedolžno govori otroku, saj sem bil še zmerom kot nedorastel deček.

"Le pisma imam in časopise," sem odgovarjal. "Sem premlad, da bi meni zaupali denar ali pa kakšne vrednostne pakete..." Jaz nosim samo obvestila, kadar je kaj važnega ali vrednega na pošti, pa ljudje sami prejmejo..." Take in podobne izgovore sem kar pogosto razširjal.

Največ vojaščin v zaledju je bilo z Ogrskega. Tudi od teh sem se naučil kakšno madžarsko besedo, največ pa njih pester kletvice. Neki Madžar, ki se mi je na poti parkrat približal, je govoril nemško, in zaradi njegovih vprašanj sem postal posebno oprezen. Vse je hotel vedeti, ne le kaj nosim in če so mi poverjena tudi priročna pisma ali vrednostni paketi. "Denarja pa vendar tebi ne zaupajo, ko si še tako mlad?" je ugibal in gledal, kako bom odgovoril. Hotel je vedeti o mojih poštnih urah in vseh poteh in ob kakšni uri se ustavljam v vaseh; kje sem opoldan, ob dveh itd.

Zaradi tega Madžara, ki sem ga ob poti večkrat videl, sem začel stalno spreminjati pot. Namesto ceste sem si pogosto izbral steze na nasprotni strani potoka in ceste ali tudi bolj oddaljeno stezo po grmovju nad njivami. Namesto, da pridem v vas po cesti, sem šel čez grič, tako da me je pot vodila čez Brce in od tod po klanu v vas.

Izogibanje vojakom sem si postavil kot nekako pravilo, posebno ob neprijetnem mračnem vremenu v poznih popoldnevih. Najrajši pa sem se vračal domov po dolini v spremstvu kakšnega domačina. V Podnivcu sem pogosto čakal v gostilnici ob cesti in gledal skozi okno ter se končno pridružil kakemu Novačanu na poti v Cerklje.

Nobena previdnost v tistih burnih in nevarnih časih mi ni bila odveč pri opravljanju preproste poštarke službe. Za naučeno previdnost te vrste

Zlati jubilej društva Presv. Srca Jezusovega
št. 243 KSKJ, Barberton, Ohio

Cleveland, Ohio — Prišli smo v čas, ko že mlada KSKJ društva obhajajo svoj zlati jubilej ustanovitve. Med temi je društvo Presv. Srca Jezusovega št. 243 KSKJ, Barberton, Ohio, ki je v mesecu aprilu obhajalo 50. obletnico ustanovitve. Ustanovljeno je bilo 17. aprila 1931.

Ustanovni člani so bili: John Fister, Joseph Škraba, Anthony Gradisher, Lucille Merkun, Agnes Jerina, Anne Wadnyak, Frances Zupce, Mary Richter in Jennie Drob-nich.

Na ustanovnem sestanku so bili v prvi odbor društva izvoljeni: Anthony Gradisher, predsednik; Mary Richter, tajnica; Frances Zupce, blagajničarka.

Glavna organizatorica društva je bila Angela Beg s pomočjo par drugih članic ženskega društva sv. Srca Marije št. 111, tudi v Barbertonu.

Društvo se je takoj od svojega začetka začelo zanimati za napredek fare in slovenske naselbine v Barbertonu.

Predsednica društva je sedaj Josephine Kromer, tajni-

ca in blagajničarka pa zelo aktivna Wilma Stopar. Kadarkoli je v Barbertonu kakšna KSKJ ali farna prireditelj, društvo Presv. Srca Jezusovega št. 243 pridno pri tem sodeluje. Prav tako tudi pri Ohio KSKJ zadevah.

Dasi smo malo pozni s čestitkami k 50. obletnici ustanovitve društva, vendar še ni prepozno, da društvu Presv. Srca Jezusovega št. 243 KSKJ v Barbertonu iskreno čestitamo k zlatemu jubileju, saj je za nje celo leto zlati jubilejno leto. Prav posebno pa čestitamo ustanoviteljem in ustanoviteljicam, če še kdo od teh živi in pri društvu sodeluje. Imate srčno zadoščenje, da je vaš trud v teh 50 letih rodil lepe uspehe.

Ob zlatem jubileju društva čestitamo tudi sedanjemu društvenemu odboru in vsemu članstvu. Kar s korajžjo naprejo! Pravijo, da je prvih 50 let najtežjih, potem pa že gre lažje. S hvaležnostjo se spomnimo tistih, ki so v teh 50 letih kaj dobrega storili za društvo.

Jože Melaher

Papež slovesno odprl razslavo
vatikanskega arhiva-vključno slovanskih jezikov

Vatikan — Papež Janez Pavel II. je 4. aprila 1981 slovesno odprl razslavo tajnih vatikanskih arhivov ob 100. letnici, ko je Vatikan prvič dal javnosti na razpolago tajne arhive za znanstvene raziskave.

Razstava bo za javnost odprta eno leto. Prvič bo razstavljenih 230 važnih dokumentov od več kot en milijon ohranjenih starih zapiskov. Med temi so najbolj dragocene zbirke na vsem svetu.

Nekateri dokumenti so stari več kot tisoč let. Prvič bo na vpogled razstavljeno važno pismo papeža Janeza VIII., ki ga je napisal leta 880, s kate-

rim papež dovoljuje uporabo slovanskih jezikov pri bogoslužnih obredih. Ta odločitev je bistveno pripomogla k spreobrnitvi vzhodne Evrope h krščanstvu in poznejšemu razvoju verskega in kulturnega življenja slovanskih narodov.

Najstarejši dokument na razstavi je rokopis "Liber diurnus romanorum pontificum" — Dnevnik rimskih papežev iz leta 800.

Med razstavljenimi dokumenti je gotovo tudi nekaj važnih zapiskov v zvezi z delovanjem slovanskih oznanjevalcev Kristusa svetih bratov Cirila in Metoda.

Odločilen vpliv katoliške Cerkve na Poljskem

Še pred nekaj meseci je bil razvoj na Poljskem središče svetovnega zanimanja in zaskrbljenosti. Dasi se je položaj vsaj začasno pomiril, še vedno visi na tanki niti nad Poljsko Damoklejev meč, ki ga morejo sovjetski oblastniki v Kremlju vsak čas spustiti na poljsko ljudstvo. V silno nevarni krizi je katoliška Cerkva na Poljskem odločilno vplivala, da se situacija ni sprevrgla v krvavo zatrtje borbe poljskega naroda za dosedego demokratičnih svoboščin.

Naše bralce bo torej zanimalo stanje katoliške Cerkve na Poljskem, ki edina visoko dviga plamenico upanja poljskega ljudstva.

Poljska komunistična vlada je uradno vzpostavila ateistični sistem vladanja, dasi je večina poljskega naroda verno katoliška. Po vladnih statistikah je najmanj 90% od 35 milijonov poljskega prebivalstva katoliška. Vladni krogi tudi priznavajo, da je katoliška Cerkva na Poljskem močna življenjska sila, oprta na zaupanje naroda.

Katoliška Cerkva na Poljskem ima 5 nadškofij, 27 škofij, 7118 župnij in 12.213 cerkva. Vatikanska letna knjiga navaja, da je 6 nadškofij z latinskimi obredom in 2 nadškofiji z vzhodnim obredom; 19 škofij je z latinskimi obredom.

bi bil skoraj moral biti hvaležen v poznejših letih.

(Dalje)

kod so starši organizirano bolj kotirali spolzke in druge filme, ki negativno vplivajo na mladino.

Tudi oglaševalci na televiziji niso hoteli več sponzorirati nespodobnih filmov in takšnih, v katerih prevladuje nasilje, ubijanje in zločinstvo, kar je čestokrat bilo prikazovano kot junaštvo. Najslabše je bilo, da so takšne filme predvajali na televiziji v zgodnjih večernih urah, ali celo podnevi, torej v času, ko večina mladine sedi pred televizijskim aparatom.

Na žalost se televizijska omrežja niso odločila za tak pozitiven korak k izboljšanju televizijskih programov zaradi moralnih ozir, marveč ker je televizijsko vodstvo in oglaševalci na televiziji praktično ugotavljalo, da jim spolzki filmi finančno škodujejo.

Iz naših vrst

St. Catharines, Ont. — Spoštovani! Zopet mi poteče naročnina za Ameriško Domovino, zato vam pošiljam denarno nakaznico za enoletno obnovo, kar je več, naj bo v podporo listu. Lep pozdrav od vašega naročnika

Frank Drazumerich

Priatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE
OHIO. — AID FOR AGED PRE-

MALI OGLASI

INDIAN HILLS
EUCLID

Beat the bank. 12 1/4% assumable, variable mortgage. Beautiful 5 bedroom home in ideal Euclid location. New carpeting. Custom drapes. Recreation room and finished basement, and more. A must to see. In the 60's. Call JoAnn Kaffesh at 951-0480.

(X)

4-Bedroom

"EDEN-ROC" — SPLIT
2 1/2 car detached garage.
EASTLAKE - SURFSIDE —
BY OWNER — \$71,900. Telephone 255-8022, 946-7100.

(48-56)

CLEANING WOMAN
NEEDED

2 or 3 times a month. Lyndhurst. Call 291-2284 after 3:30 p.m.

(54-57)

FOR RENT

FOR RENT
4 rooms and bath. E. 72nd St. — Call 391-6279 after 10 a.m.

(54-57)

HIŠA NAPRODAJ

6-sobna endružinska z garažo za 1 1/2 avta, v collingwoodski okolici. Kličite 481-0509 med 6. in 8. uro zvečer.

(55-58)

FOR RENT

Euclid, 1 Bedr., Liv. & Din. R., Kitch. — Up. Heat & garage included. \$195 per mo.

531-8263

(55-58)

PAINT MAKER

Experienced. Hi speed mills. Good hourly rate. Full benefits including profit sharing. 4 day week.

Kalcor Coatings Co.
37721 Stevens Blvd.
Willoughby, Ohio 44094

(55-57)

NAPRODAJ!

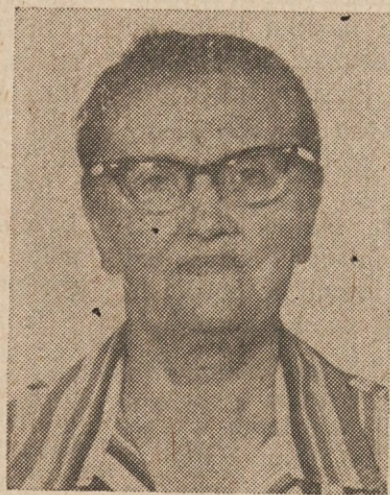
Gradbena parcela na Richmond Hts. 136' x 109'. Kličite tel. št. 261-8291.

(56-59)

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING

Telephone 831-6430

Pomlad je tu! Najboljši čas za barvanje vaših hiš! Preglejte vaše domove in pokličite nas za brezplačen proračun. Smo strokovnjaki! Sanitas in papiranje. Nameščamo nove žlebove in aluminijum siding.

V PRISRCNO BLAG SPOMIN
OB CETRTI OBLETNICI
SMRTI NAŠE LJUBLJENE
MAME

FRANČIŠKA CERAR

umrla 11. maja 1977

Polje, kdo bo tebe peval,
kadar mene več ne bo?
Pepe še mi bodo ptice,
ki nad mano letajo.

Polje, kdo bo k tebi hodil,
kadar jaz umrl bom?
Hodil k meni bo piš viharji,
ki nad mano bo besne.

Polje kdo bo tebe ljubil,
ko bom jaz v grobu spal?
Ljubil zar me bo spomladni,
ki nad mano bo žarel.

Zalujoci:

Mara, poročena Hull in Ivana — hčeri;
France — sin, v Clevelandu;
Helena, poročena Klesin — hči Brooklyn, New York;
Peter — sin, v Sloveniji;
10 vnukov in vnukinj;
Gary in Karl — zeta, Slavka — snaha;
Mici in Kati — sestre v Sloveniji ter ostali sorodniki.

Cleveland, Ohio, 11. maja 1981.

ZAHVALA

Ob priliki izgube moje drage žene Mary Walters rojena Hribar v Domžalah, Slovenija, bivačice na 1095 Addison Rd., ki je umrla 9. aprila 1981 v St. Vincent Charity bolnišnici v starosti 80 let, se želim zahvaliti č. g. Jožetu Božnarju in č. g. Jožetu Simčiču za obiske v bolnišnici, za molitev rožnega venca v Želetovem pogrebem zavodu, za sv. mašo in pridigo ter spremstvo na pokopališče. Zahvala tudi g. organizistu.

Velika zahvala ge. Margaret Kondrič z Ivanhoe restavracije ter njeni hčerki in bratu za vso darežljivost. Zahvalujem se vsem, ki so darovali cvetje in za sv. maše. Hvala lepa Podruž. 14 SZZ za molitev rožnega venca in slovo. Rajnka je bila tudi članica Kluba slov. upokojencev v Euclidu.

Ker se zaradi starosti ne bom mogel zahvaliti vsem posebej, naj velja ta javna zahvala vsem.

Draga žena, naj Ti bo lahka ameriška zemlja!

Žalujoci:

mož — JOE;
sestre — FRANCES,
JOHANNA, JOSEPHINE
ter pok. ALBINA;
brat — JOHN (pok.).

Cleveland, O., 11. maja 1981.